

{ אז נדברו }

פרשת משפטים תשפ"ה | גליון מס': 681 | לסדר: "ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

חדש חדש!!!

ניתן לשלוח הערות או תגובות

על העלון למספר פקס:

077-4448588

רוצים להיות שותפים

בהוצאות העלון?

בבנק: בנק פארי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (נ"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

הסנדק נחשב למזבח!!! והבן עליה המתמודד?? הוא הקרבן בעצמו!

לפני שנתיים... היה לי מאורע מרגש ברמה אישית... לראשונה בחיי חבר כיבד אותי להיות סנדק של הבן שלו!!! התרגשתי מזה עד לב השמים... סו"ס תמיד שמעתי שהסטייפלר ור' חיים קנייבסקי מאוד השתוקקו לזכות בסנדקאות... וטרחו ונסעו בכל גבול א"י לזכות במעלה הנשגבה הזו... והנה כעת אני זוכה... התרגשתי מאוד... בפרט שזה בדיוק חל בשבובי"ם אז בכלל... 'בניתי' על אורות והשגות... קמתי ותיקין... הייתי צריך גם לצאת מוקדם ולנסוע ברכבת כדי להספיק להגיע בזמן... (סו"ס אליהו הנביא מגיע בזמן... כי בעולם האמת אין חכמות!!! שעה זה שעה... סו"ס עולם ה-אמת!!!) ותכל'ס... בסופו של דבר... לא נעים לומר... אבל די התאכזבתי... לא הרגשתי לא אורות ולא הצלחתי לתפוס מלאכים... ובאופן כללי לא הצלחתי להבין מה העניין לטרוח כ"כ בשביל זה...

חזרתי הבייתה והודעת: אם שוב יבקשו ממני סנדקאות מחוץ לעיר... לא בטוח שאני אלך... עכשיו!!! לי באופן אישי... ביני לבין עצמי... הייתי מאוד מוזר- לעצמי... כי אם הסטייפלר ראה לנכון להתלהב מזה... ואם החזו"א היה מוכן לנסוע כמעט כל שבוע לתל אביב לסנדקאות... ובדיוק אני ? ! ? אני לא עושה מזה עסק??? למה מי אני שאני אתן ציון אחר לסנדקאות...

אז אני אתן לך רקע ותבין למה לא התלהבתי... אז דבר ראשון: כבר כתבתי כאן כמה פעמים בגיליון... שעיקר המעלה הנשגבה של ברית מילה בכלל וסנדקאות בפרט זה שיש פה יהודי חדש שהשי"ת כעת כורת איתו ברית וברגעים אלו נעשה החתימת חוזה!!! ועל בריתך **שחתמת** בבשרנו!!! ולכן זה באמת רגע מאוד מכונן... רק מה לעשות... היות ויש לנו פה עסק עם תינוק... והוא לא מבין מהחיים שלו... הוא בכלל 'לא בתורת'... הוא לא קולט את גודל המעמד... לכן נעשה כאן מין 'ביזה' כזו... מין 'חלוקת שלל'... כולם מתחלקים בזכויות שלו... אתה תקח את הסנדקאות... ואני אקח את העמידה לברכות, ופלוני יקח לעצמו את הכסא של אליהו... ככה כולם מתחלקים בזכויות של אותו תינוק... והתינוק?? לא איכפת לו... לא מתווכח... הוא בכלל לא בעניינים... הדבר היחיד שמעניין אותו שהוא רוצה כעת לישון ואנו מרעישים לו ואולי גם קצת כואב לו... אז יופי... בשביל זה אנחנו פה והתחלקנו בשלל... זכינו להיות שותפים במעמד של חתימת חוזה של קידוש ידיד מבטן... אי אפשר לתאר את גודל הזכות להיטפל ולהיות שותף אפילו מאוד מינורי במעמד הזה... זה מעמד כ"כ נשגב שגם ההושטת יד הכי קטנה היא מספיק מנייה שווה ונחשבת בייחס לגודל הדבר הנשגב שקורה כאן...

אבל!!! יום יבא וזה הקטן גדול יהיה... ואותו תינוק יהפוך להיות בחור כארזים והוא יקבל עיניים גדולות... ואז יגיע תורו להיכנס עמוק עמוק לעניינים... החוזה שנחתם ביום השמיני כעת מתחיל לבא לידי ביטוי מעשי ודומיננטי ביום יום... ואז מגיעים פיתויים וניסיונות איפה שאף אחד לא רואה **וכאן הוא כבר לבד!!! לבד לבד!!!** הוא הסנדק והוא העמידה לברכות והוא הברכות והוא הכל... הכל מתחיל ונגמר בו... הוא יוסף הצדיק... הברכיים הקדושות שלו שעומדות בניסיון זה הליגער 'ברכי יוסף' בכבודו ובעצמו... העמידה לברכות שלו זה עצם העמידה בניסיונות שבזה הוא זוכה ל'בך יברך ישראל' וידיו שלא נגעו במכשיר או פירשו ממנו, הרי ויסר המלך את טבעתו ויתן אותה על יד יוסף והוא נהיה הפותח והסוגר של כל העולמות... **בקיצור: החוזה יוצא לדרך!!!** אותו תינוק לשעבר כעת עומד לבד בגודל טבעי מול פיתויים יומיומיים ושם הוא נהיה שותף מלא של הרבש"ע ע"פ תנאי החוזה!!! וכאן הוא לוקח את מלא הקרדיט!!! לאף סנדק אין רשות לחלוק איתו את הרגעים המכוננים האלו... כן... גם יעקב אבינו... האבא הגדול של יוסף... דמותו אולי יכולה להופיע בחלון... אבל בסוף בסוף החוזה בידיים של יוסף זה ניסיון נטו שלו... כי זה החתימת חוזה שלו!!! וכשהוא יעמוד בניסיון, הרי יעקב אבינו יאשר לו שבך!!! בך יברך ישראל... העמידה לברכות שלך... אבן השתייה שלך... הסנדקאות שלך... זה מה שיקרה בעוד עשרים שנה עם אותו תינוק ש... ש... שאני!!! אני כעת הסנדק שלו... ו... ואני כעת אמור להתרגש ש... ש... שמה??? שאני זוכה להיות חלק מהחתימת חוזה שלו...? ! ?

אוי אוי אוי... מה לעשות... לא נעים להודות... אבל התינוק הזה... זה עדיין אני בעצמי...

מה לעשות... שאני אגלה לך סוד (מקווה שאבי הבן לא יקרא את זה) כשכבוד קדושותי נסע ברכבת כדי להיות סנדק... יחד איתי נסע איזה תינוק!!! תנחש מי היה התינוק? **אני!!! אני בעצמי...** היו לי שם את הניסיונות השגרתיים בשמירת עיניים... היו לי ברכבת את כל ההתמודדויות המוכרות של בן עליה שגם הוא פעם היה תינוק... ופתאום חשבתי לעצמי: רגע רגע רגע... איפה הסנדק שלי שיבא לעודד אותי לשמור על העיניים?? איפה כל אלו שזכו בברכות ועמידה לברכות שלי... אולי הם יסיכמו לטפוח לי קצת על השכם... ללחוש לי באוזן את הברכה 'אשר קידש ידיד מבטן'... ואולי הוא גם יגיד לי ש'זה הקטן גדול יהיה'... זה אולי יתן לי כח ודחיפה לשמור על עצמי...

אבל לא!!! כולם נעלמו... הסנדק שלי נעלם... אף אחד לא עומד לצדיי! אפילו אליהו מלאך הברית שעמד על ימינו של המוהל לסמכו... אבל כאן אני לבד!! ואני נלחם כמו אריה (או לחילופין נופל כמו עכבר... תלוי!!!) ולמה?? כי כעת אני הסנדק... ואני הברכות... ואני הכסא של אליהו... והכל מתחיל ונגמר ביי!!! וכך היה איתי לאורך כל הנסיעה... פתאום אמרתי לעצמי... נו... קטן עלי... קטן עלי להיות סנדק... להיות סנדק של ילד אחר...?? נו נו... אני כל היום וכל הלילה סנדק של עצמי... נו... אני צריך לנסוע למרחקים בשביל סנדקאות?? זה פה!!! זה ה-ברכי יוסף שלי!!!

ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

איזה נס שאני לא בן נח!!! ממזמן הייתי חייב מיתה...

השבוע זכיתי להתחיל את הש"ס... אבל גם לסיים אותו!!!

תן ניחוש איך? פשוט מאוד: הגענו בדף היומי לסוגיית בן נח!!! ארבעה דפים שעוסקים בשבע מצוות בני נח... והגמי' אומרת שגם גוי שיושב ועוסק בתורה הרי הוא יותר חשוב מכהן גדול... והגמי' מיד שואלת: והרי אסור לגוי ללמוד תורה?? עונה הגמי': שהכוונה היא ללמוד את השבע מצוות בני נח ששייכים אליו... בקיצור: גם לגוי יש ש"ס ללמוד!!! רק מה הש"ס שלו?? ארבע דפי גמרא בודדים במסכת סנהדרין!!! **אז זהו!!** ש-לו יצויר שהיינו גוי... היינו זוכים בשבוע הזה להתחיל ולגמור את הש"ס... (כמה טוב להיות יהודי... לא כל היום אירועים וחגיגות... מותר גם לעשות משהו בין אירוע לאירוע...) מעניין שעדיין לא יצאה סגולה שארבעה סודנים ילמדו שבבילך את כל הש"ס בתענית דיבור... מה שבטוח... את יין הסיימים שלהם לא נוכל לשתות... ס"ס יין נסך... (הכה חכה... אנוחנו בדרך למסכת ע"ז...) עכ"פ פגשנו בשבוע זה את ה' מצוות בני נח!! ותשמע זה מפחיד!!!

סגנון הגישה של התורה מול בני נח, הוא מאוד מאוד שונה מהגישה ליהודי...

אצל בני נח אין הנחות ואין ויתורים... אין התראות ואין הבלגה... אין עדה ועדים... מספיק שגזלת פעם אחת... ורק שווה פרוטה... וזהו!! חייב מיתה לאלתר!! המהירות שהתורה מחייבת בן נח מיתה זה פחד פחדים... בשניות זה קורה...

אצל יהודי יש בעונשים סולם דירוג מאוד מפורט... הכל צמוד ומותאם לרמת החומרה של החטא, יש מצוות עשה שלא חייבים על זה כלום ואינו זז משם עד שמוחלים לו, ויש לאו שחייבים עליו רק מקלות, ויש שלב כרת, ואז מגיע חייבי מיתות ב"ד וגם שם יש דירוג של סקילה שריפה הרג חנק... אבל אצל בן נח... אין שום דירוג!! אין משהו באמצע... בן נח שעבר על העריות הכי חמורות וחבר שלו שגזל שווה פרוטה... שניהם חייבים מיתה!!! ולא סתם אלא אותה מיתת סייף!!! **השאלה היא למה? מה ההבדל?** למה אצלנו מי שגזל מאה אלף שקל... הוא לא חייב אפילו מלקות כי... כי רגע... זה לא הניתק לעשה!! יש עשה של 'והשיב את הגזילה' נותנים לו ציאנס לתקן את החטא. ואם גנבת ואתה חייב לשלומי כפל ו' וה'... אם תפסת את עצמך בזמן... אתה יכול לרוץ מהר מהר ולהודות בב"ד ומודה בקנס פטור... אתה משלם רק קרן ושב ורפא לו... התורה באה לקראתנו... מאוד מתחשבת בילד שמגיע מבוש ומבטיח מהיום להתנהג יפה... ואילו בן נח?? אין!! אין ויתורים!! גנבת?? מתיזים לך את הראש כאן ועכשיו... אין התראות... אין שימוע...

עכ"פ מה רואים מכאן??? **שמתברר שאליבא דאמת העולם שלנו מתנהל בשלטון דיקטטורו!!!**

הרי מה הרעיון של שלטון דיקטטורו?? שאתה לא קיים!! אין הכרה בך!! השלטון תופס את כל המרחב!!! ואילו אתה בסה"כ אורח שהשלטון מוכן להרשות לך להתהלך כאן כל עוד אתה לא מפריע ולא סוטה מהמסלול... אבל ברגע שטיפ טיפה זאת שמאלה... אתה מטופל באפס סובלנות... אז ככה: אנוחנו שגדלנו על תרבות מערבית אנו רואים בשלטון הדקטטור פשע אנושות!!! וזה גם נכון ביחס לבן אדם שתפס שליטה ומדכא אנשים בעלי זכויות שוות לו... **אבל צריך לדעת שלפעמים הגישה**

הדיקטטורית נכונה!!! אתן לך דוגמא...

תאר לעצמך שיום בהיר אתה דופק אצלי בדלת ואתה רוצה להתנחל לי בבית... להתארח אצלי... אני לא מתלהב מי יודע מהרעיון... אבל בסוף החלטתי... בסייד... שב פה... אבל מאוד ברור לי ובפרט לך שזה הבית שלי!! ואתה אמנם יושב פה ולבנתיים אני נותן לך... אבל אתה אורח ותכיר את מקומך... עכשיו: תגיד לי: מה צריך לקרות בשביל שאני אקום בעצבים ואני אודיע לך... אדוני היקר... צא מהבית שלי ברגע זה?? צריך שתזרוק עלי כסא?? צריך שתעשה לי הרס וחורבן בבית?? לא!!! מספיק שאתה מתחיל לזמזם לי לא מספיק בשקט ואתה פשוט מפריע... מספיק לי שפעם אחת דחפת את הידיים שלך למגירה של העשרות אגרי וחשבת שזה שלך... זהו... סיימנו!!! צא ברגע זה מהבית שלי...

אה... בינינו... תגיד לי: שקל ? ? ? שקל אחד כבר מצדיק להוציא בן אדם מהבית??

מה התשובה?? אתה צודק!! גניבה של שקל לא מצדיקה להוציא בן אדם מהבית **שלונו** אבל מהבית **שלינו** מספיק גם חצי שקל בשביל ש... שאדוני היקר... צא מהבית שלי כי הוא שלי... ופה אני תופס את כל המרחב!! מספיק שאתה לא לגמרי לגמרי זוכר שאתה אורח כאן וזה כבר סיבה להראות לך את הכיוון... הנה לך גישה דיקטטורית אבל צודקת לגמרי!!

אז זהו!!! שבורא עולם זה לא עוד איזה שליט נקודתי שהשתלט על איזה מדינה... מדובר בבעלים הבלעדי של העולם... וכל מי שחי כאן הוא אורח!!! וממילא בורא עולם מודיע לכל בן נח... כל עוד אתה לא מרעיש ולא מפריע אני מרשה לך להתארח כאן ולהסתובב פה... אבל בסטיה הראשונה... בשניה שמתחיל קצת להפריע... קצת להתבלבל... מספיק שגזלת שווה פרוטה... זהו... החוצה... אני לא צריך להגיע לדומות בשביל לגרש אותך מהבית שלי...

אבל!!! ברגע שזה מגיע ליהודי... באותו רגע כל המנגינה משתנה... יהודי זה כבר המשפחה הגרעינית של הרבש"ע... יהודי שחי כאן בעולם הזה... זה הבית הטבעי שלו... הוא בן של הקב"ה... הוא אמור לחיות כאן... רק מה?? ס"ס אבא רוצה לחנך אותנו... ולתרגל אותנו לדפוס התנהגות ראוי... ולכן יש המון אורך רוח... יש פה תהליכים חינוכיים... אם יענקי קצת התבלבל וגזל למושי את העפרון או הפך לשושי את המגירה אז אבא יחכה שיענקי יבין שזה לא מתאים ויחזיר את הגזילה, ואם הוא יחזיר אז לפעמים יש גם תקנת השבים שאסור לקבל ממנו... כדי שלא תנעול דלת בפני השבים... יש פה דינמיקה...

את זה גוי לא מסוגל להבין!!! והלוואי ורק גוי... הבעיה היא שגם אנוחנו מאוד מתקשים לקלוט את זה... הסיבה שכ"כ קשה לנו להאמין בתשובה... כי בראש שלי אני לא מצליח להבין את השי"ת... איך יכול להיות שאני כ"כ הרבה מפריע לה... וכ"כ מרעיש לו ומלכלך לו את העולם שלו... והוא עדיין לא הביא את המטאטא... ההלו... מתי תבין... שה' יתברך יודע לטאטע והוא גם עושה את זה... עם הבן נח הוא מדבר רק בשפה של מטאטא...

אבל אתה הבן יקר שלי... הוא מחובר אליך!!! גם אם תברח לו הוא ירוץ אחרך ויחזיר אותך הבייתה כי הוא לא מוותר... הוא ימשיך להתעמת איתך... ימשיך ללסוף אותך... ולהשתמש כל הזמן בשיטת מקל והגזר... וזה כל הזמן יבלבל אותך... כי... כי יש פה מערכת שאף פעם לא תגמר... הוא תמיד ירצה אותך ויאבה אותך... ומאידיך... הוא אף פעם לא יוותר עליך... ולכן הקונפליקטים ביהדות לא יגמרו אף פעם... אינטרנט זה יהרג ואל יעבור ומי שמחובר לאינטרנט כל הקללות שבעולם וכו' ותכלס... נראה לך שהרבש"ע מוותר על האיפיוניסט?? תשכח מזה... אבא שבשמים ילך איתו הלך חזו... פעם בטוב ופעם לא בטוב עד שיענקי יחליט לחזור הבייתה... מתי נקלוט את הניואנס הזה...

שבוע אחרון של ימי השובבי"ם,

ניתן לרכוש את הספר 'וימאן',

מוקדש ללוחמי הקדושה 'יוצאי צבא בישראל' הנלחמים בעוז ותעצומות בקרב הבלתי פוסק בדגל הנאמנות לה' בתנאי שטח סבוכים נגד כח המשיכה של דור 2025 כוחותינו חזקים!! לא נותר לנו, הדור היותר מבוגר, אלא להצטרף למאמץ המלחמתי, לתת רוח גבית ותמיכה בלתי מסויגת לצעירי דורנו שמתברר ש-ה' כנראה סומך עליהם ונותן בהם אימון עוד יותר ממה שנתן בנו. ספר זה נועד בעיקר בתור 'הצדעה' ונתינת שכם ונשיאה בעול ללוחמנו.

ניתן לרכוש במוקדי המכירה כדלהלן:

ירושלים: רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל- 8491554-054

בית וגן- משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

רוממה- הג'מ"ג 29- 7682281-052

רמות ד'- רובין 47

גילה- 533148861

אופקים- משפחת שפירא: 4112035-053

אחיסמך- שרגל 7171721-052 שבט אשר 9

שלב ב'- 534462979-053

אלעד- רחוב ר' יהודה הנשיא 81- 9073067-03

אשדוד- הרב צור- 4120311-050

ביתר עילית- אזור רמי לוי- 8450998-054

בית שמש- נהר הירדן 9 ר"ב 3294147-058

בני ברק- קיבוץ גליות 9- 6728458-055

חז"א 34 717271-052

רח' הרב קוק/ הרצוג- 527603814-052

חדש: אזור גן ורשא- 534166085-054

חדש: פרדס כץ אבוהצירא- 548494663-054

פרדס כץ החלוצים- 548578226-054

חיפה: פולק, גאולה 15, 7683095-052

טבריה- 54-8441354

טלז סטון- קפלן, הרי"ף 6 ק"ג 7688584-052

כרמיאל- 527136165-052

מודיעין עילית: קצות החושן 14, 7174781-052

חפץ חיים 14- משפחת דרבקיין- 89742750-089

גרין פארק 7644795-052

ברכפלד, ר' יהודה הנשיא 30- 527126897-052

נתיבות- הר' גרשונוביץ 42 7644737/8-052

עפולה- 52-7686876

פתח תקוה- (מרכז העיר) 504424235-050

צפת- 52-7181828

רחובות- 548580831

רכסים- 54-8415440

תל ציון- 52-7150166

תפרח- לימן- 6705003-055

כמו כן: ניתן לרכוש את שאר הספרים במוקדים אלו:

אהבתי-תפילה. ואהבת- עול מלכות שמים. 'המסולאים

בפז- עסק התורה.

ספר וימאן, באידיש, (אנגלית בדרך בע"ה...)

ובארה"ב ניתן להשיג במוקדים כדלהלן: מונסי: 'מרכז הספרים'

ובביה"ל הגדול וזניץ ויליאמסבורג: בית הספר. בורו פארק:

אייכלערס, ברמן. ליקווד: יודאיקה סקוירא

להזמנות מרכזות ולהפצה בארה"ב: 7188718652

(המשך-) מי המזבח ומי הקרבן???

(המשך-) אם לא הבנת לגמרי מה אמרתי פה... אני אשתף אותך בעוד משהו אישי... ואז אתה תבין עד הסוף: יש לי חידה בשבילך: סיפורי לך שקבלתי סנדקאות... כעת תניחוש מה היה בשבילי הרגע הכי הכי מרגש בתור סנדק?? תן ניחוש... נראה אותך...

אני אגלה לך בשקט בשקט... אל תגלה לאף אחד... הרגע שניגשתי לשליח ציבור אחרי תפילה שבלחש וסימנתי לו עם היד ש-- **לא!** מה לא?? **לא!** תחננו... והוא עשה לי תנועה כזו עם היד של- **למה לא...** וסימנתי לו... והוא לא הבין... ושוב סימנתי לו... ואז עשיתי לו עם הידיים ככה ככה... ואז הוא הבין שכנראה 'מורינו הרב' הולך להיות סנדק היום!!! לא נעים לי להודות... אבל זה היה ההרגע!!! רבותי: הגיע יום ההתגלות!! אני סנדק!! מיותר לציין שקיבלתי באותו יום עליה לתורה... ואחרי התפילה כולם ניגשו והתעניינו... ואני בענוות חן 'ניסיתי להתחמק...' בקיצור: אח"כ... אחרי שסיימתי להתנפח מגאוה שקבלתי סנדקאות... אח"כ הרגשתי כזה טמבל... הרגשתי כמו תינוק... מה... זה מה שמרגש אותך בסנדקאות...? אתה עד כדי כך תינוק? בשלב מסוים כבר פחדתי להגיע לברית... מרוב שהרגשתי תינוק כבר חששתי שהמוהל לא יצליח להבחין ביני לבין התינוק

אבל אח"כ חשבתי על זה!!! ופתאום התחלתי להבין את עצמי...

תחשוב: סו"ס אני בן אדם צעיר... וסו"ס סנדקאות זה לא משהו שהולם את הגיל שלי ובודאי לא את הרמה שלי... (מה לעשות שלחבר שלי היה יותר מידי הרבה בנים וכבר נגמרו לו כל הכיבודים... לכן הוא נתן לי) אז מילא מי שנבחן על כל הש"ס ועכשיו הוא עושה סעודת מצווה... הוא לא כ"כ פנוי להיכשל בגאוה... כי סו"ס חוץ מגאוה הוא גם היה צריך לדעת ש"ס... ולהיבחן על ש"ס... סו"ס הוא היה צריך לעשות פה משהו... כנ"ל אבי הבן... אין לו זמן לגאוה שיש לו 15 ילדים... כי אם באמת יש לו 15 ילדים... אז חוץ מגאוה הוא גם צריך להיות אבא ל-15 ילדים... הוא עושה פה משהו,

גם מי שכותב אז נדברו... גם אם יש לו מידי פעם גאוה... סו"ס זה דורש ממנו משהו... הוא גם עסוק לכתוב... **אבל כאן בלהיות סנדק ???!** אני לא צריך לעשות כלום!!! אני בסה"כ יושב על כסא מרופד וכתוב לי על המצח שאני סנדק!! **מה אתה רוצה שאני אעשה עם זה???**

הדבר היחיד שנותר לי זה ללכת לש"ץ ולהגיד לו אני סנדק ולעוף על עצמי... הההלל... וזו... אני סנדק... מלך ליום אחד... זה מה שנותר לי... אז שוב!!! אם הייתי סטייפלר... הייתי לכה"פ עסוק בלהיות הליגער סטייפלר (סו"ס נתנו לסטייפלר סנדקאות רק בגלל שהוא סטייפלר) אבל פה חוץ מלהיות סנדק... מה עוד נותר לי?? גאוה וזהו!!!

אבל!!! כשהייתי ברכת בדרך להיות סנדק ופתאום הניסיונות החלו לנקוש... והייתי צריך להילחם ולהיאבק... פה הייתי סנדק... אוהו סנדק... פה הייתה

הצדקה לסנדקאות העצמית שלי!!! עשיתי פה משהו!!!

אבל למרבה האבסורד... דווקא פה שכחתי את הגאוה... בטח שכחתי... כי הייתי עסוק... אוהו עסוק... עסוק במלחמה הנצחית שלי עם עצמי... ועוד איזה מלחמה... מסוג המלחמות שאתה אף פעם לא תרגיש שאתה חוטף מלאכים... איזה חוטף מלאכים... לא חוטף אלא חטוף... חטוף שמנסה להיחלץ ממבואות המטונפים... **ושם!!! שם הייתי סנדק!!** ויש לציין ששם לא הרגשתי תינוק!!! שם הרגשתי ענק!!! שם הייתי סטייפלר... והסנדקאות הזו באה לי ביושר!!! דא עקא... ששם לא היה מי שיטפח לי על השכם...

חזרתי הבייתה ואמרתי: הייתי היום סנדק בשתי בריתות!! הייתי סנדק בברית של תינוק והרגשתי כמו תינוק...

לעומת זאת הייתי סנדק של אדם גדול והרגשתי ענק!!! שם הרגשתי שווה!! שם הרגשתי שמגיע לי לשבת על כסא של אליהו ולהצטופף שם יחד איתו... זו סנדקאות שווה... עכשיו אתה מבין למה אני לא מתלהב מסנדקאות... כי היא מתגלגלת לי בין הרגלים... אני כל היום וכל הלילה סנדק של עצמי... ולפעמים אני זוכה לתת כח לאחרים בעיצומה של התמודדות... אין לי צורך באירועים, ולא צורך בתינוקות בני שמונה ימים

אלא מאי... כאן מתעוררת השאלה הפשוטה: אם אני

אכן צודק בהרגש שלי שסנדקאות קטן עלי כי אני כל הזמן מתמודד ביני לבין עצמי... אז תכלס... למה מרן ר' חיים קנייבסקי כן כ"כ התרגש מסנדקאות? למה כל גדולי עולם כ"כ היו מוכנים להתאמץ בשביל לזכות במעלה הזו??

אז לא תאמין!!! אבל התשובה היא מיניה וביה: דווקא בגלל שהם היו אנשים כ"כ גדולים ומרוממים... ככל שהם יותר גדולים ככה הם יותר רחוקים בפועל מהמגרש והזירה המדממת של קדושת הברית... ולעומת זאת... במקביל!! כגודל ההתעלות וההתרחקות שלהם ממגרש ההתמודדות... כך גוברת ההשגה שלהם בגודל המעלה של קדושת הברית!! ומה לעשות שהם כבר לא שם!!! הם גדולים משם... הם כבר לא בזירה!!! ואז לא נותר אלא לבטא את עצמם איפה שהם כן יכולים... והביטוי היחיד לענק בתורה כמו הסטייפלר... איפה לבטא את גודל הערך שלו לקדושת הברית זה בלהיות סנדק!!! זה הקלף היחיד שעוד נותר לאדם קדוש כמו הסטייפלר בלזכות להושיט יד בקדושת הברית... ולכן הוא רץ וחזר אחרי סנדקאות כסוס שרץ בין בצעי המים...

אבל אני...? אני לא צריך את כל זה... אני כל היום מבוסס בזה... אני מתמודד מהבוקר עד הלילה עם זה... אני צריך את המוהל שיטיף דם ברית? אני יורק דם יום על כל התגברות שיש לי בקדושה...

אז שלא תבין לא נכון!!! סנדקאות ממשיכה להיות מעלה עצומה ונשגבה... זה... זה חשוב... אתה יודע כמו מה?? כמו יהא שמיא רבה... אה... יהא שמיא רבה מספיק חשוב?? כן!! אם יאשר זה חשוב... אז

למה אני לא רואה שאתה מחשיב את זה? נו... למה?? כי זה מתגלגל לך בין הרגלים... אותו דבר אני: סנדקאות זה נורא נורא חשוב... למי?? לסטייפלר!! אבל אני?? זה מתגלגל לי בין הרגלים... איך מישהו נזף בי... אתה יודע מה זה סנדק?? סנדק זה מזבח... צחקתי ואמרתי לו: סנדק זה מזבח... אבל אני?? מה אני?? אני הקרבן!!! אני הוא זה שזובח את יצרו בכל התמודדות ומעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הק' **אני פה החתן דמים למולות!!**

אני הוא זה שמקיד דם בניסיונות דורנו... ואני שואל אותך: מתי נבין את זה?? זה האבסורד הבלתי נסבל... שאנשים גדולים מאוד... דווקא הם יודעים להעריך מה זה קדושת הברית... אבל התינוק בעצמו...

מתי **הוא** יגדל?? מתי הוא יבין שהוא כעת נמצא בעין הסערה!!!

לצורך העניין: אני רוצה קצת לחדד את הנקודה... בתור דוגמא: בא ננסה להעמיד חטוף שהשתחרר עכשיו לאחר 500 ימים... ונעמיד אותו מול אמא שלו!! נעזוב כעת מה עבר על כל אחד מהם לאורך ה-500 ימים האלו... אני רוצה להתמקד בחלק של

העבודה!! אם נתבונן... שניהם!! גם החטוף וגם אמא שלו... שניהם עבדו מאוד מאוד קשה לאורך ה-500 ימים הקשים האלו... כעת בא ננסה לרגע להשוות בין סוג העבודה שהייתה מוטלת על אם החטוף לעומת העבודה של החטוף בעצמו... **אז ככה:** אמא של החטוף... עם כל הרצון הטוב... לא היה לה הרבה מה לעשות!!! בינינו... הדבר היחיד שהיא יכלה... זה לנסות להפעיל עוד לחץ... ולהגביר את המודעות הציבור... ולצאת להבעיר את השטח... ולדאוג שהנושא לא ירד מסדר היום אפילו יום אחד... ובינינו... האם כל מה שהיא עשתה זה הזיז משהו?? אז ככה... בא נגיד את זה בעדינות... זה הזיז **משהו!!!** אבל לא הרבה יותר **ממשהו!!!** אבל סו"ס היות וה'משהו הזה... זה כככל מה שאותה אמא יכלה לעשות... אז היא עשתה את ה'משהו' הזה עעעד הקצה... עד כאן האמא של החטוף... **כעת נעבור לבן שלה החטוף בעצמו!!!** עד כאן אמרנו מה היה לאמא לעשות... כעת מה החטוף בעצמו כבר היה יכול לעשות??

אוהו... לחטוף עצמו ? ! ? **היה בלי סוף עבודה!!!** עשרים וארבע שעות עבודה!! מה הייתה העבודה שלו? מה פירוש... להחזיק מעמד... לשרוד! להחזיק עוד יום ועוד יום... זו עבודה של 24 שעות ללא הפסקה. ואם הוא ב"ה הצליח להחזיק מעמד ונשאר שפוי, זה רק בגלל שהוא עשה פה עבודה!!! והוא עשה את העבודה הכי משמעותית...

עכשיו במבט לאחור... אם נעמיד את מה שהחטוף בעצמו עשה לעומת מה שאמא שלו עשתה... מה יותר **מרשים??** מה יותר בולט כלפי חוץ??

אוהו... אמא שלו שיגעה את כל המדינה... שתלה עצים... פיזרה כסאות צהובים בכל חור... מכוניות צהובות... סרטים צהובים בכל צומת... נפגשה עם נשיא ארה"ב... ישרה בשיחות אינסופיות עם ראש הממשלה ועם הקבינט... ואילו החטוף בעצמו?? מה הוא כבר עשה??

הבנת מה אמרתי?? יש כזה משפט מוכר שהיצה"ר מחטיא את האדם... והמטרה העיקרית שלו זה לא החטא אלא האיש שמגיע שאח"כ... בינינו... המשפט הזה נשמע סוג של פתגם כזה מוסרי או חסידי...

אבל לא!!! צריך לדעת שלמייעשה זו הגדרה הלכתית מובהקת!!!

החטא עצמו!!! זה עדיין לא האסון הגדול... כי סו"ס לכל חטא יש תשובה... יעשה תשובה ויתפייס עם קונו... אם ברגע הראשון שאתה מתאפס על עצמך... אתה מיד תופס שוב את המושכות ומחליט סטופ!!! אני חייב לחזור ולהתגבר... להמשיך להילחם ואני מקבל על עצמי עם כל הכח להתגבר עד הקצה שלא ליפול... אם ככה הכל בסדר...

אה... אבל בסוף אני אפול?? נכון!! אז מה... אבל בין נפילה לנפילה אתה לא משחרר גז אפילו רגע!!! אתה מצידך תמיד ערוך ומזומן להיאבק עד הקצה... עד שהעסק יצא מכלל שליטה וגם אז אם ח"ו תהיה מעידה אני מיד שוב אתפוס את המושכות בשניה שאני יכול... (ההתסבכות הנקודתית מה נקרא עד הקצה... זה פחות מעניין אותנו... מה שמעניין אותנו זה עצם העקרון והקו המנחה... האם אתה כל הזמן ערוך ונחוש להמשיך להיאבק או שאתה חלילה מרפה...) אבל אם מרוב תסכול או מרוב אכזבה מעצמך... אתה פשוט בורח מהזירה ומשחרר גז ויאלה... נותן דרור לצניחה חופשית... אז תדע לך שהאסון הגדול **מתחיל עכשיו!!** פה אתה מפר ברית!! למרבה האבסורד דווקא מה שכ"כ ריסק לך את המורל ואת המוטיבציה... דווקא זה פחות מטריד... מה שבעיקר מפחיד זה התגובה המופקרת שאח"כ... זה מפר ברית!!! הפרת חוזה, זה הרגע שאתה מחליט לא מעניין אותי...

ואת הנקודה הזו מאוד מאוד חשוב לחדד!!!

אני מבטיח לך שיום אחד אתה תתחתן... ומהר מאוד יתגלו ניגודים ביןך לאשתך... ויהיה את התקרים הקבועים... אתם לא תשתנו... יהיה את הבור הקבוע... ואת הפשלה הקבועה שתמיד תפלו לשם... הכל בסדר... רק מה? כל עוד יהיה איזה תקר... ואתה תבקש סליחה... אוי... לא התכוונתי... ואני ממש מתנצל... ואני באמת אשתדל... ואתה באמת תשתדל... עד ששוב זה יקרה... הכל בסדר... זה החיים! אבל ביום שאתה תדפוק על השלחן ותגיד לא איכפת לי... תתפוצצי... זה אני... ככה אני... אני עושה מה שאני רוצה... פה מתחילה הפרנסה של יועץ הנישואין...

כל עוד אתה מתפייס!! ומגלה נכונות כנה להתגבר... בסדר... מתפייסים... משתדלים... מתאמצים... וגם לאט לאט משהו אמיתי יתחיל לזוז... אבל ברגע שאתה מכריז סטופ!! בורא עולם... זה מה שאני... אז מהר מהר לחזור בתשובה לפני שמגיע גיל חמישים... לזה אני קורא להחזיק מעמד!! זה החטוף המדובר שבסה"כ קונו שהוא שורד!! שהוא מחזיק מעמד... להחזיק מעמד פירושו לא להיכנע ליאוש... לא להתרסק... להמשיך הלאה להילחם... להיאבק... ולא לוותר... ואם אתה ככה... אז תדע לך שאתה סנדק!!! קדימה... תרעיף ברכות עלינו ועל כל עם ישראל...

אז זהו!!! שאתה שם את הסנדק בכיס הקטן... כל יום נוסף שאתה עוזב את החטא... ואתה לא ממשיך לפגום ואתה מקבל על עצמך להתגבר בדבר שפעם מעדת...
כאן אתה הסנדק הקדוש ביותר!!!

לך תסביר את זה לכן עליה... לך תסביר לו שהוא עושה עבודה הרבה יותר גדולה מהסטייפלר... כי הסטייפלר יושב על כסא שזועק: קדושה!!! ואילו אתה **הקדוש בעצמו**, הסטייפלר היה מזבח ואתה **הקרוב בעצמו**

הבית ישראל חולל סערות שם בחדר הסגלגל... אבל על מי?? **עליך!!!**

אתה הנושא!!! אתה בסופו של דבר תחליט האם להחזיק מעמד או לא.

ואם כבר הבאנו דוגמא מהחטוף... אז אתה מבין לבד שההבדל הכי גדול בין החטוף לאמא שלו... שאמא שלו הייתה עסוקה בלהפוך את העולם, והוא באותה שעה היה עסוק ב... בלהחזיק מעמד!!! לא יותר!!!
ההישג מבחינתו לא היה מעבר לשרוד!!! זה הכל!!!

ואת זה בן עליה צריך לקלוט... הצדיקים והקדושים הם צריכים להרעיש עולמות... הם צריכים לפעול בשמים דברים נשגבים בשבילנו... אבל אנחנו... מאיתנו נדרש בסה"כ להחזיק מעמד!! בסה"כ להמשיך הלאה...

ואני רוצה להתעכב על השורה האחרונה ולהסביר:

מה זה נקרא להחזיק מעמד?? מה פירוש 'להמשיך הלאה'??

אז יש פה נקודה שמאוד מאוד חשוב לחדד אותה... נקודה שהיא ממש יושבת על הגדר שמפרידה בין צדיק גמור ל-כרת גמור...

ובכן: חשוב לדעת: לכולנו יש התמודדויות... כולנו נכשלים בשלל מעידות בכל תחום ביהדות... וזה בסדר!! זה חלק מהידישקייט... תשובה נבראה לפני בריאת העולם... תשובה היא חלק בלתי נפרד מהתכנית... שובה ישראל כי... כי כשלת ב-... עוונך!!! גם כשמדובר בעוון... במעידה של מזיד... (מזיד הכוונה היא כל פיתוי שבסוף לא עמדת בו... מדובר בכשלוך במזיד...) בכל זאת ה' מחשיב את זה ככשלוך וכל מה שנותר לך זה לחזור בתשובה וליישר קו... שזה אומר פשוט להפסיק לחטא ולהתיישר עם רצון ה'!!!

עד כאן הכל בסדר... רק מה?? איפה יהודי מתחיל להתקרב לקו האדום ולשחק עם העולם הבא שלו?? כשקורה חלילה מעידה נקודתית... ואתה מאוד מאוד מוכזב או מאוד בהלם מעצמך... ונמאס לך מעצמך... בקיצור: התחושות המוכרות האלו שאתה מרגיש זבל ואתה קץ מעצמך... ו... ואז מגיע ה-יאאאלה... עזוב אותך... נמאס לי מעצמי... מה שיהיה יהיה... אני משחרר גז... זה מה שאני... ו... וזהו... נעשית לה כהיתר...

פה!!! פה מתחיל ה-הכרת תכרת הנפש ההיא עוונה בה!!!

כל המשפטים החריפים ביותר שנאמרו על מפר ברית וכו' וכו'... נאמר על הרגע הספציפי הזה... על היאאאלה... עזוב... נמאס לי להמשיך להתגבר... אין לי מוטיבציה להמשיך להיאבק... ואני נותן דרור ליצרים... פה מתחיל משהו שקוראים לו הפקרות!!! על זה אין כפרה!!!

הוא בסה"כ היה עם עצמו 24 שעות... והוא בסה"כ החזיק מעמד!!!

אז זהו!!! שלמרבה האבסורד כמה שאתה אמא עשתה... למייעשה היא עשתה מאוד מאוד קצת... כי הידיים שלה היו כבולות... את הטיפ טיפה שהיא כן יכלה לעשות... את זה היא עשתה עד קצה הנשמה... ואין אחד שלא פגש את הסערה שמטה החטופים חוללו... אבל למייעשה!!! 99% מהעבודה האמיתית... מי עשה?? הבן שלה שם במנהרה הטחובה...

אני חושב שזה משל מאוד טוב... להדגים את הייחוס בין הצעיר המתמודד בדורנו לבין הסנדקאות של הסטייפלר והבית ישראל...

הסטייפלר הוא כמו האבא של החטוף... הליגער סטייפלר יודע מה זה קדושת יסוד!! והוא יודע שיש צעירים בני דורנו שהם השגרירים שלנו אי שם במנהרות... והם הלוחמים העזים והם התקווה שלנו... ואנחנו חייבים אותם חזקים... אבל מה לעשות שהסטייפלר לא שם!!! הם לא חטוף... הוא עצמו לא במנהרות... הוא הליגער סטייפלר... לכן הוא כמו אותה אמא... הוא מצידו עושה כל מה שהוא רק יכול... הוא רוצה להושיט יד... להיות חלק מהמאמץ המלחמתי... אז הנה... הוא מוכן בשביל זה ללכת מקצה א"י לקצה ולשבת על כל מיני כסאות צהובים בשביל להיות שותף במאבק מטה החטופים... להושיט יד ולבטא את האמירה האישית שלו עד כמה הוא מקדש ומייקר את קדושת הברית...

האם זה הסיפור?? האם סנדקאות זה האירוע של קדושה??

מה פתאום!!! כמו שכסא צהוב זה לא באמת חטוף... ואף חטוף לא יושב על כסא... אבל הכסא הצהוב היה ה'משהו' שכל אחד ביטא את חלקו במאבק המשותף... אז אצל הסטייפלר... היות והסנדקאות זה היה המשהו שבו הוא מבטא את חלקו... אז הוא עשה את זה עד הסוף...

אבל אני ואתה?? אנחנו החתן דמים בעצמו!!

אנחנו החטוף בעצמו!! עלינו כל החרדה הגדולה הזו!!

אנחנו צריכים לדעת שכשאנחנו מתמודדים ביום יום זה שם בכיס הקטן את כל הסנדקאות האפשריות... מי שחולק עלי ש... ש-יקום!!!

מי שעדיין חושב שלהיות סנדק זה יותר קדוש ממי שמתמודד בפועל... זה רק אומר דבר אחד... שאף פעם לא היו לו ניסיונות... הוא לא באירוע...

ואח"כ אותו בחור ניגש אלי ושאל אותי: למה לא לעשות תעניות?? הרי כתוב שזה תיקון הברית... וזה מבטל את הטומאה הנוראה??
אני לא מבין: ואם תרצה לצום... ואני אחליט לבטל לך את הצום ואני אארגן לך סנדקאות... אתה תבין למה אתה לא אמור לצום??

בטח!!! אני סנדק!!! סנדק זה קדושה כ"כ גדולה... אין צורך לצום...

שוב שנית לקדשה!!!! ונסו הצללים...

זו הייתה חתונה מרגשת ומרטיטה גם יחד... במשך כל הבוקר כל נשות העיר עמדו וקשטו את החופה המעוצבת... ואכן לקראת השקיעה עמד ר' אלישמע וקידש את רבקה בת השבע. הדמעות נשפכו שם כמים.

לא היה צריך להיות גאון גדול בשביל להבין שמישהו פה חסר... נו... מי?? האבא!!! כי תבין: בדרך כלל כשמדובר בחופה של קטנה... הכלה עצמה בכלל לא מגיעה וגם אין אפילו עזרת נשים... רק מה? אחרי מעריב כולם יוצאים החוצה והחתן בחור מעם נותן טבעת לאבי הבת... ואומר לו: הרי בתך מקודשת לי בזה!!! והעדים אומרים מקודשת מקודשת וזהו... החתן חוזר לישיבה והכלה ממישיכה לשחק עם הבובות שלה... אבל הפעם הכלה מופיעה!!! והחתן הוא זה שנתן כסף קידושין לכלה... זה אומר שהיא יתומה מאבא!!! ולכן הקידושין תקפים רק מדרבנן... ולכן גם זה חופה מרגשת וגם קצת עצובה...

אבל לא!!! זה רק חלק קטן מהסיפור... כי מי שמעורב בסוד העניינים יודע שיש פה בחופה הזו רקע הרבה יותר מורכב... הכל התחיל לפני שנתיים שאבא של רבקה נפטר, וכבר אז היה ברור לכולם שחייבים לחתן את רבקה היתומה בת השש... דא עקא!!! שאף אחד לא שמח להתחתן עם יתומה קטנה... ג ולמה?? כי היות והקידושין שלה תופסים רק מדרבנן... זה אומר שהיא לא צריכה גט!!! מספיק לה מיאון... בכל יום בהיר היא יכולה לחטוף קריזה ולעשות ברוגז עם הכתף ולהכריז: לא רוצה... אני חוזרת הביתה... וזהו... השאר הסטוריה... הכל התבטל... החבילה התפרקה... בקיצור: זה נראה כמו פינג פונג... פינג פונג זה אולי משחק נחמד... אבל עד שזה מגיע לחיי הנישואין!!! אף אחד לא מחפש להתחתן עם פינג פונג... היום כן מחר לא... ולכן להתחתן עם קטנה יתומה זה חתול בשק... ואנשים רגילים בורחים מהתיק הזה...

(בעל מוכן להשקיע את הנשמה... אבל בתנאי שהוא יודע שהוא מקבל את מלא המושכות והקרדיט... ובשידוך רגיל המושכות אצל הבעל, כי הוא היחיד שיכול לגרש ובגט והכדור אצלו, ולכן יש לו מוטיבציה להשקיע אבל ברגע שהכדור אצלו והיא יכולה למאן כל רגע... העסק פה שברירי מהרגע הראשון) אבל לא הייתה ברירה... א"א להשאיר את רבקה שתשאר רווקה עד גיל 12... אי אפשר!!! תבין: פה בכפר שלנו הגיל הכי מאוחר להתקע בשידוכים זה גיל 10!!!! בכפר שלנו... חגיגת בת מצווה נקראת חגיגת נערה המאורסה... ואילו כאן אם רבקה בת השש תצטרך להתעכב עד גיל 12... זה צער איום ונורא ליתומה. (חוץ מהבנים הירשים שנושפים בעורף כל חודש נוסף יורד להם מהירושה לטובת המזונות שלה) ולכן ז' טובי העיר שמו את עיניהם על ר' אלישמע... מדובר באדם גדול ששמש במצוות ובעל צדקה... ושכנעו אותו!! הסבירו לו שבין הייתר יש כאן גם נדוניה מכובדת... ששוב... הכל תקף במידה והיא לא תמאן... ר' אלישמע עשה את השיקולים והחליט שהוא הולך על הפרוייקט!!! ואכן בשעט"ם... התרגשות גדולה הייתה בעיר... רבקה היתומה מתקדשת לצורבא ר' אלישמע... כל העיר לבשה ח...

ואכן התברר שזה היה ענבי הגפן בענבי הגפן... רבקה שעד כה הייתה יתומה וקצת מוזנחת... לפתע נהייתה עקרת בית וקיבלה פינה חמה שלה ובית משלה... היא הייתה נראית שמחה ומאושרת... וכבר בקרבן פסח הראשון... היא רצתה להישאר בבית בעלה... לשמחת כולם... כולם כ"כ שמחו בשבילה שטוב לה...

אלא!!!! שבתחילת החורף האחרון נפל דבר... רבקה לפתע חלתה בשפעת... והשפעת לאט לאט הסתבכה עם דלקת ריאות... והיא הובהלה לבית חולים... והמצב הלך החמיר והיא הובהלה לטיפול נמרץ... נערכו תפילות נרגשות בכל העיר... הבעל המסור ר' אלישמע לא מש מסיטתה... כל הזמן דאג לה במסירות... ועשה כל מה שביכולתה להקל מסבלה... אלא שאז!!!! הדוד ינון לפתע נכנס ללחץ ומהר מהר הכניס את עצמו לתמונה... הוא לא עירב אף אחד בתכנית שלו... על הבוקר הוא הגיע לבית החולים והציע לר' אלישמע... לך קצת לנוח... תחליף כוחות... אני לבנתיים אחליף אותך... אני אשמור על החולה עד הצהרים ואז תחליף אותי.

טוב... ר' אלישמע הסכים... הוא יצא מבית החולים להחליף כוחות... הדוד חיכה בסבלנות שר' אלישמע עזב את השטח... ואז הוא פנה לרבקה בת השבע... תקשיבי רבקה... ה' יעזור... ואת תרגשי טוב... אבל יש לנו בעיה!!! הרי אי אפשר לדעת... כי לא ידע האדם את עתו!! ואם ח"ו יקרה משהו, היות ור' אלישמע הוא הבעל שלך אז הוא יירש את כל הנכסי מילוג והעישור נכסים שהכנסת לו... ו... ותכל'ס אין לזה הצדקה... סו"ס הוא בעל שלך רק שנה וחצי... לכן אני מקבש שתגידי שאת ממאנת!!! ואת לא רוצה יותר להיות אשתו!! רבקהלה התחילה לבכות... לא. הוא הבעל הכי נפלא בעולם... אני כן רוצה להיות אשתו... לא מסכימה... אבל הדוד הנוכל לא ויתר!!! הוא לא כ"כ מהר יותר על הירושה... הוא ראה שזה לא עובד בדרך המלך... והוא התחיל להסביר לה שלר' אלישמע אין סבלנות אליך... נמאס לו שאת לא מרגישה טוב... כדאי לך לעזוב אותו... ואל תדאגי... את תבואי אלינו הבייתה... יש לנו הרבה יותר משחקים וטופים וסוכריות... ואחרי שעה וחצי של שכנועים רבקה החצי מעורפלת הסכימה... דוד צוריאל הזעיק מהר שלושה אנשים... ורבקה בשארית כוחותיה אמרה: אני ממאנת בר' אלישמע... כתבו לה שטר מיאונין!!! דוד צוריאל לקח את השטר וחסמק לו... הגיע צהריים... ר' אלישמע מגיע בזריזות ובדאגה... כן... מה קורה עם רבקה שלי...?? איך היא מרגישה??

ולפתע רבקה מסתכלת עליו בקפאון ואומרת לו: לא!!! אני כבר לא שלך!!! מיאנתי בך!!! מקודם היה פה דוד צוריאל... והוא הסביר לי שלא כדאי לי להיות אצלך ואין לך כח אלו... ולכן אני כבר לא... ר' אלישמע היה המום!!! דמעות עמדו לו בעיניים... הוא מיד הבין את התרגיל המסריח!!! הוא נעלב עד עמקי נשמתו. הדמעות מהשפלות של אותו דוד שעד הרגע לא נקף אצבע ופתאום נזכר להזכיר ליתומה שמחכה לה בית חם אצלו... אבל ר' אלישמע בלע את העלבון ואמר לרבקה: אין בעיה... אני מכבד את המיאון שלך ואני הולך... אבל תכל'ס, איך את מרגישה?? סו"ס יתומה אומללה... והוא המשיך להישאר שם לסעוד את החולה (כמובן בזהירות הנדרשת מיחוד וכו') דוד צוריאל כמובן כבר לא היה שם... מה שהיה חשוב לו הוא קיבל... העיקר ששטר מיאונין אצלו בבית... הוא מצידו מתכוון ליום שאחרי... ואז!!! ר' אלישמע נשא לפתע את עיניו בתפילה השמימה ופרץ בבכי רבש"ן: לי כבר אין פה שום אינטרסים... היא בלאו הכי מיאנה בי... אנא מסך... רחם על היתומה הזו... רפא אותה ותקים אותה ממיטת חוליה... ויצא משם...

לא חלפו 24 שעות ובניגוד לכל התחזיות רבקה לפתע החלה להתאושש... ותוך שלושה ימים יצאה מבית החולים... וכעת היא אמורה לחזור... אבל לאן?? לבית של ר' אלישמע?? לא!! מיאנתי בו... אז לבית של דוד צוריאל?? היא נקשה על דלת ביתו של דוד צוריאל... אבל היא נתקלה בקבלת פנים צוננת... דוד צוריאל משם לא שש על ההצעה... לא לזה הוא חתר!! הוא היה בטוח שזה צועד לכיוון אחר לגמרי... הוא בנה על הירושה שלה... אבל הוא לא באמת התכוין שהיא תחזור לחיים והיא תבא לגור אצלו... תכלס... מהר מאוד המשפחה המורחבת עלתה על התרמית... (דוד צוריאל קיבל על הראש... אבל ממסמזה... משלחת מכל המשפחה נקשו בביתו של ר' אלישמע ואמרו: אנחנו לא יכולים להסתכל לך בעיניים... היית המלאך מושיע!! וירקו לך בפנים... היית מהנעלבים ואינם עולבים... ואין לנו פרוצוף לבקש ממך צ'אנס נוסף... אבל אנא מסך... למען רבקה היתומה - שוב שנית לקדשה ונסו הצללים... ובזכותך גם אבא שבשמים יחזיר את אשת נעוריו ויביא גאולה לבני בניהם... והנה זו החופה שנערכה היום... חופה משוחררת... שוב קידושי יתומה... והפעם בסימו הגומל לחייבים טובות שהחזיר את רבקה הבייתה... תרתי משמע...

האם בחור כאמת 'גונב' צ'לונט מהמטבח??

בשבוע זה שיעסק בדיני ממונות... זו אולי הזדמנות ללמד סניגוריה על בחורי ישיבות שיש כאלו שמתלוננים עליהם שבתוככי הישיבה הם גונבים צ'לונט ולא לגמרי שומרים על רכוש הישיבה ואין להם רגישות לממון של השני וכו'... והיות ואני לוקח את זה אישי!!! כי אני בעצמי גם הייתי כזה... אז חשוב לי להסביר נקודה שצריך לדעת אותה:

גנב! בבא בתרא יש אופנים שאם אני השותף רוצה להחלק את החצר... אני גם יכול לדרוש לעשות מחיצה הרמטית בינינו משום היותך ראייה שלא נוכל לראות אחד את השני... אבל יש אופנים שאין הצדקה למחיצה... ואני לא יכול להכריח לבנות כותל משום היותך ראייה... אבל מה שאני כן יכול תמיד לעשות זה לעשות מחיצה מינימלית בסיסית... בגובה עשרה טפחים... 'בפסיפס בעלמא סג'... מה העניין?? **כדי ליתפס עליו כגנב!!!** המחיצה הזו נועדה בעיקר בשביל להגדיר את הרשויות!!! איפה נגמר הרשות שלך ומתחילה הרשות שלי... תבין: יש פה איום מגרש קטנטן שהצי ממנו שייך לי וחצי שייך לך... אם אין שום קו חייץ ברור שעד כאן אני ומכאן אתה... אז אתה תמיד תוכל להסתובב ברשות שלי... ו... ואה... לא שמתי לב... אבל ברגע שיש איזה קו ברור... אז מכאן ואילך אם אתה חוצה אותה אז אתה נתפס כגנב... מה אתה עושה פה...

אז זהו!!! שאחרי החתונה הקנים נחים מאוד מאוד ברוכים...

אין כמעט שטח אפור בחיים... אבל בתור בחור... בחור ישיבה חי בשטח שכל כולו אפור מתחילה ועד סוף... מצד אחד הוא חי בישיבה ש... שזה הבית שלו... אם הוא יגש למנהל וישאל אותו: כמה יניר אפשר לקחת לחדר? הוא יענה לו: כמה שצריך... רגע... כמה בדיוק?? עשר... עשרים?? המנהל ימשיך בכתפיו... לא יודע... כמה שצריך... ואז מתברר שיש בחורים שלוקחים גליל שלם לחדר... אהו... מה זה צריך להיות?? לי אף פעם זה לא יקרה... השכן שלי קנה חמישיית מישו במשנת יוסף והוא הניח את זה בחדר מדרגות... אני לא חלמתי 'להרים' לו... אפילו לא מישו אחד... מה פירוש... אני 'נתפס עליו כגנב', זה מאוד ברור שזה הקרטון שלו... אבל בחור ישיבה... הוא כל הזמן חי בשטח האפור הזה שמצד אחד ההגדרה ההלכתית שלו בישיבה... היא אפילו לא בגדר שואל... לטעמי זה אורח!!! ומכאן האורח הזה חי כאן... ואנחנו רוצים שזה יהיה נחשם... ומאידיך... כשזה מוגזם פתאום נשמע קול זעקה... הההלו... גזילה!!! רכוש הישיבה... אתה פסול לעדות... זו בעיה!!! מנהל ישיבה שנחוש לא לעגל פינות ולמגר בכל דרך את התופעות המוכרות של אלו ש'לוקחים' פה ושם... הפתרון הוא אחד ויחיד: שיקריזו שהישיבה שלנו היא לא ישיבה אלא בית ספר!!! בית ספר!!! בית ספר שמגיעים אליו עם ילקוטים וחוזרים בסוף יום הבייתה... ולא סתם הכריזה אלא שיתן לבחורים את ההרגשה שהם מתארחים במוסד שצריך לשמור על השקט והעברייני יענש כחוק... ברגע שהוא יצליח להנהיל את התחושה הקפואה הזו... תעלם תופעת 'הגנבות' צ'לונט בליל שבת... כי בחור ישיבה הוא ישר!! הוא לא גונב... הוא אף פעם לא נכנס לבית פרטי ו'הרים' שם כסאות ויצא... אם נצליח לתת לבחור ישיבה הרגשה שהוא נמצא בבית זר... הוא יהיה הזיר בדיני ממונות בתוך הישיבה... דא עקא!!! שאף מנהל ישיבה לא רוצה כזה דבר... אוי ואבוי אם בחור ירגיש שהוא נמצא בבית ספר... כל הרוח החיה של הישיבה נובעת רק מזה שבחור מחובר בכל ההוויה שלו לישיבה... אז אין מה לעשות... יש לזה מחיר... ברגע שהעסק נחשם... ברגע שהמדרגות לפנימיה זה לא חדר מדרגות של בנין, אתה לא יכול לצפות להרמטיות של זהירות, ואתה גם לא יכול להגיד על בחור שהוא גולן, בדיוק כמו שהילד שלי שהרים קרמבו בלי רשות... אוי ואבוי אם אני אקרא לו גולן... מי שקורא לילד שלו גולן... הילד שלו יתחיל להגיד ברכת האורח בברכת המנון... אבל בינינו... בחור יקר... אחרי שלימדתי עליך זכות... עזוב... אל תשתמש בקלף הזה... ברור שזו לא משנת חסידים... ובחור שיש לו רגישות מצליח להתעלות גם מעל המוקש הזה... ובהחלט בחור שמצליח להיוהר בדיני ממונות גם בתוך הישיבה, הוא הבחור המועדף לקחת אותו התן לבתך... מה שבתוה: כל הבחורים... שבוע אחרי החתונה מבינים עניין... בתנאי שהם לא ממשייכים לשהות בתוך החממה של הנהלת הישיבה... שזה לא כריא לאף אחד... ודו"ק

